

[ישראל יבור] מתוך הספר בים דרכך ערך תורה.

'רבי שמעון אמר: 'ווי להווא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא ומלון דהדידוטי אלא כל מלון דאורייתא, מלון עלאין אינון ורזין עלאין' (זוהר בהעלותך קנב).

- א. הבורא רצה שנדבק בו לכה נתן התורה שהוא אור א-לקי שיפנס בנו, ההלכות והסגיות הם לבוש לאור, ככל שיעמל יותר יקבל את האור.
- ב. בתחלה יחשב על הקב"ה שעומד כנגדו ואומר משמו כל מה שלומד עד שיזכה שגם כשהוא שקוע בסוגיא יחשב עליו.
- ג. כשמשיע לאחרים לא לפל לתחושה שהוא עושה אלא כענור כנאמר: "הרחב פיך ואמלאהו" (תהלים פא, יא).
- ד. לעסק במדרגות לאט-לאט ולא לקפץ למעלה מכוחו.
- ה. להאמין שאור ה' טמון בתורה ולרעות לזכות בלמוד לאור הנפלא.
- ו. יתרבו כמה דקות לפני הלמוד ויאמר: 'עכשו אני הולך ללמד תורה כדי להדבק באור ה' וכונתי שכל תבה שאלמד בתורה הקדושה תביא אותי לדבקות ולהרגשת מציאות השי"ת וזכני ללמד תורתך באמת להבין ולהשכיל לזכות להדבק באור שלך כי רק: "באורך נראה אור" (תהלים לו, ט).
- ז. טוב לדבר בתפלה בכסופין ונגון מעורר להשי"ת עד שירגיש שנדלקת בו אש החשק והערגה לקרבת א-לקים ואז יתחיל ללמד כדי להתחבר ולהדבק עמו מתוך שמחה.
- ח. בתחלה ילמד מעט תבות ויתבונן בהם בכתב או במחשבה ויפנס להרגיש את האור הא-לקי שבהם.
- ט. טוב לחזור על התבות הראשונות שוב ושוב עם נגון מעורר ויחשב שבתוך המלים הקדושות טמון אור השי"ת וכעת אני סופג אותו לתוכי ואח"כ יתחיל ללמד להבין היטב.
- י. ויש אדם שקדם צריך לעמל להבין ואז יפתח לו אור הדבקות.
- יא. יפנס להבנת הסוגיא יעסק בעמל גדול בחיות ובהבנת הפרטים לקנות ידיעות והבנות ומצעד שני בתוך לבו יהא דבוק באור השי"ת שבתורה.
- יב. בתחלה לעבר מזה לזה ולאט יתרגל שהתורה והדבקות יהיו משלבים.
- יג. ג' חלקי הלמוד: א. אמירת האותיות והמלים.
- יד. ב. העיון וההתבוננות והספוס.
- טו. ג. הבנת עמק הסוגיא והחדוש שבה.
- טז. לפעמים זוכה לדבקות בגרסת האותיות ולפעמים צריך להפנס להבנת הסוגיא היטב שתהיה ברורה לו בכל פרטיה ויחזור ויסכם אותה ויחזור שוב ושוב על הספוס וככל שמרבה לסכם ולחזור יזכה יותר לדבקות חזרת הלמוד הוא עקר הדרך להתלהטות האור.
- יז. ללמוד באפן של בטול להשי"ת ולא כדי להיות משהו אלא להדבק ולהכלל בהשי"ת לשמח אותו ולגלות אורו בעולם.
- יח. להתפלל קדם הלמוד וכשרואה מחצות צריך להתפלל ולבפות כי רק השי"ת יכול לעזור גם על ההבנה וגם על הדבקות.

- יט. להזהר בשמירת הקדושה לא לדבר לשון הרע לא לראות מראות אסורים לקדש אכילתו ושתיתו וצרכי גופו לפרש מתאוות ולתקן מדותיו בפרט פעם וגאון.
- כ. עצות לחשק ללמד: א. לקבע הספק קבוע בבקיאיות.
- כא. ב. לחזר שוב ושוב עד שיידע בברור ואז לחזר על תמצית הדברים.
- כב. ג. לזכר שכל מלה שמוציא מפיו מכניס בתוכו האור הא-לקי שמטהר נפשו ומרוממה.
- כג. להאמין בברור שהשי"ת נמצא בתוך הקשי והחשך והוא עושה זה לי וזה הכי טוב בשבילי.
- כד. צריך לדעת ששלב הקשי הוא כמו עבור ורק אם יתאמן ויתגבר יזכה ללדה של מדרגת הבנה והתקשרות פנימית ועמקה יותר.
- כה. לגרס בעקשנות אף אם אינו מבין וכשירבה בזה ירגיש חשק נפלא מאוד!
- כו. צריך ללמד שעות ברציפות שיראה בתחלת למודו כמה זמן יש לו ויקבל על עצמו שלא להפסיק ואם ילמד ה' שעות ברציפות בלי שיחה אכילה ושתיה יחוש איך מתפשטת בגופו קדשת התורה.
- כז. כל יום ורגע ענין בפני עצמו ואפלו אם לא משיג התקדמות עצם הלמוד הוא התכלית.
- כח. להתפלל על כל קשי ויתעקש ויתאמן לעמל ולהבין לחזר ולהתבונן עד שיזכה לעמקות ומצד שני יזכר שאינו יכול להשיג לבדו ורק השי"ת יאיר עיניו.
- כט. בלמוד בעיון שזברים הקלפות והלמוד בזריזות ובמהירות יש בו מעלה יקרה וחשובה בעיני השי"ת.
- ל. צריך להזהר לא להכנס לשאיפות גדולות מדי לרצות לדעת הכל מיד ועכשו הכל אלא רק מה שבכוחו ובפנימיות ירצה פן לדעת הכל וישמח במה שזכה ללמד.
- לא. עקר קדשת התורה בא ע"י החזרה שוב ושוב ואז יזכה להרגיש אור התורה ומתיקותה בלבו.
- לב. צריך להאמין שאם ימסר נפשו ויתאמן על פשט התורה השי"ת יתן לו גם פשט רמז וסוד וסודי סודות.
- לג. צריך להוציא הלמוד בפיו.
- לד. צריך לקבע עתים ללמד דבר יום ביומו ויבוא לשמחת הלב ע"י זה.
- לה. אף שראשו ומוחו סתומים לא ישבר ולפחות יאמר את המלים.
- לו. וצריך להתפלל להשי"ת שיתן לו כוח לעמד בקביעות.
- לז. צריך ללמד גם בלי הצלחות והשגות שיעמיד עצמו להיות עבד ולהמית עצמו על עבודת המלך ולבסוף יזכה להרגיש את התענוג הא-לקי.
- לח. צריך ללמד דבר שלם מתחלה ועד סוף ובפרט מסכת שלמה ולקחת מסכתא ולשנן כמה פעמים עד שיידע בשלמות.
- לט. צריך ללמד בעמקות ובבהירות עד שיזכה לחדש חדושי תורה וגורם נחת רוח נפלא למעלה.
- מ. צריך לעשות לו רב וחבר אבל אף אם אין לו לא ישבר וידע שהשי"ת בעצמו כביכול רב וחבר שהצלחתו תלויה רק בו.